

REVISTA ESTIUENCA

Any II   Núm. 12
 Sant Hilari Sacalm, 31 de Maig de 1923

Nombre solt, 0.25 ptes.
 Temporada, 3.00 »

... Y com deyam ahir. Aquest ahires l'últim número d'arefa set mesos, *Lliròia* ha rebrotat amb més empenta i ufana que mai.

Ja ho vehuen hem comensat avans de l'hora promesa. Varem quedar que al Juny tornariem a renovar nostra bona coneixensa, i conseqüents al nostre lema d'*Empenta i Gratitud*, amb la barretina a la ma aquí en tenen altre vegada.

Desde que aná minvan el fret, comensá el bon temps a fer florir la daurada *lliròia* per valls, montanyas i serraladas vehines i veurer la avansar fins a la seva total esclatant florida, que talment sembla que nostra Redacció se trovi al mitg d'una inmensa panera voltada de flamejants ginesteras, comensá a envair-nos el neguit de no tenir espera fins qu'hem dit llentsemse-hi? Y com

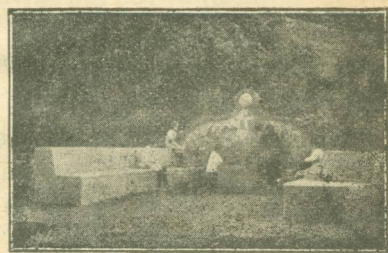
que ja varem quedar que nostra consigna, perquè a més de lema també tenim consigna, seria el de *llensar-se-hi quan sia l'hora*. hem dit; *are es l'hora* i vetaquí el Deu vos guard, i el ja som aquí.

Per altre part l'èxit, mal ens està el dir-ho, que varem assolir l'any passat no podiem demostrar-lo d'altre manera. Cert que dels beneficis no varem poguer arribar a comprar-nos-en unes calses ni un sencill mocador de butxaca, més si's considera que d'un negoci periodístic que al primer any d'implantar-se son molts els que arriban a dexar-hi la camisa, se'n surt amb el cap alt i la barretina enrera havent pagat a tothom i sobrant encare quinze céntims pera recompensar al Director, no dic jo éxit, exitàs de boigt es el calificatiu que li correspon.

Tenim confiansa que'l que assolirem enguany superarà, ficint-se en la paraula, no'm negarán qu'encare que poccastissa, ompla, *supera-rà*, a l'anterior,

tant que no tindria res d'estrany que al final els fessim sapiguer que anem a fundar nostra Redacció en edifici propi. Som convenuts entussias des del *no val a badar* i del *més verdes s'en maduren*. Precisament aquest es un assumpte que no és cosa de l'altre mon. Avui que abunden tant les espléndides generositats, ves si surtían tres entussias des protectors, que l'un ens cedís el terreny, l'altre ens fes l'edifici i un altre ens ho amoblés, té, ja estaria. I, si enlloc de tres, aixó ho fes un tot sol, encare més depressa i menys entrebancs, i a l'homenatge que li fariem, per exemple una gran làpida a la façana del edifici, que fins perquè fos al seu gust li deixeriem qu'ell mateix se la pagués, aleshores aquest gran homenatge seria per ell tot sol.

Deixemse de divagacions i parlem de millores. Millores? Ja ho vehuen tot just comensem i ja estrenem capsalera, més ben dit barretina nova. Inaugurem una Secció que per els que van atra-

Dels nostres bells indrets